

Milý môj Vranovčan,

keby existovalo zariadenie, ktoré vie zachytiť myšlienky a poprípade ich hneď aj prepísať do počítača, tento list by bol možno dlhší a určite aj obsahovo bohatší 😊 Hneď od prvých tónov, hneď od prvého tanečného výstupu mi v hlave bežali vety, ktoré boli určené všetkým, ktorí sa nemohli alebo nechceli vášho vystúpenia zúčastniť. Ale vlastne boli určené aj vám. Škoda, že takéto zariadenie ešte nikto nevymyslel ...

Bolo mi jasné, že na tento večer len tak ľahko nezabudneme.

Všetci sme si vypočuli slová chvály, ktoré zazneli na pódiu i mimo neho po záverečnej klaňačke a keby ja som mohla stáť v tej chvíli za mikrofónom a nemala by som knedľu v hrdle a slzu v oku, povedala by som asi toto:

Folklórny súbor Vranovčan bol doteraz pre mňa len jedným z východoslovenských folklórnych kolektívov, o ktorých je častejšie počuť medzi širšou verejnosťou. Nesledovala som jeho kroky, nepoznám jeho repertoár a dokonca (okrem vedúcich) nepoznám osobne ani nikoho z tanečníkov či muzikantov. Sobotným vystúpením ste všetci vo mne zanechali nezmazateľnú stopu a aj keď sa naďalej osobne väčšinou nepoznáme, môj pohľad na vás sa zmenil. Dokázali ste vytvoriť a odprezentovať na javisku niečo neuveriteľné. Niečo, čo zasiahlo mnohých z nás. Ukázali ste svet nielen v čierno – bielych farbách. Ja som na javisku videla všetky farby sveta – obrazne aj fyzicky. Počas vášho vystúpenia som zažila smiech, slzy, bolo mi chvíľami horúco a zároveň mi behali zimomriavky po chrbte. Sedela som fascinovaná, aj mi nohy tancovali pod sedadlom. Okorenili ste naše životy emóciami, ktoré robia človeka človekom. Pripomenuli ste celému svetu, že negatívne myšlienky, zatrpknutosť a zlá nálada nie sú normou. Osobne by som odporučila vaše predstavenie ako liek, relaxačný prostriedok či rehabilitáciu emócií všetkým beznádejným prípadom. Škoda, že niečo také zatiaľ žiadna poisťovňa neprepláca 😊 Dokázali ste vyburcovať ľudí, aby zanechali svoje starosti doma, postretali sa na chodbách kultúrneho domu, uvoľnili sa pri poháriku dobrého trunku, porozprávali sa zoči - voči a nielen cez sociálne siete. Dokázali ste, aby ľudia volali „bravo“ a tleskali vám postojačky. Dokonca sa slzy zaleskli aj v očiach, ktoré by ste na to netipovali.

Ďakujem vám za to.

Pripomenuli ste nám, že to s týmto svetom nebude až také zlé☺

Okrem toho som vám ešte vďačná za to, že ste ma „prinútili“ v rekordnom čase zohnať čepiec vo farbách predstavenia, aby som si mohla doladiť folklórne ladené oblečenie na sobotný večer. Keby nebolo „Čierno-bieleho sveta“ možno by čepiec z Dobrej Nivy skončil u inej majiteľky ☺ Tiež nechápem ako ste uhádli, že som si už niekoľko dní robila chute na zabíjačkovú kapustu! Bola vynikajúca ako vlastne všetko, čo som mala možnosť ochutnať v ten večer.

Aj za toto všetko vám ďakujem! Viem, že príprava bola viac než náročná a že mnohí z vás pri nej stratili mnoho fyzických, ale aj psychických síl.

Skláňam sa pred vami a teším sa na ďalšie relaxačné stretnutia s vami všetkými☺

S pozdravom a hlbokou úctou

Renáta Hrašková

Vo Vajnorochoch 28. októbra 2013